

Egy közösségi oldalról mentettem le a következő témát illetve az arra adott válaszokat. A megszólalók nevét töröltem.

Kinek mennyire nyomta rá a párkapcsolatára vagy az ismerkedésére az IDB vagy a sztóma?

- Addig jó, amíg titokban tudod tartani.
- Aktív időszakban eléggé, mikor hirtelen rám jöhet a nagy dolog, fáradt vagyok, meg ramatyul nézek ki. Tünetmentes időszakban nincs ilyen baj. Nekem 3 hónapja sztómám van. Azóta minden sokkal jobb. Minden csak önbizalom kérdése
- Végleges vagy ideiglenes sztóma?
- Ideiglenes. De a véglegessel sincs bajom. Azóta újjá születtem.
- En elég nyíltan beszélek róla mindenkinek, és arról, hogy mivel jár. Soha semmi negatív tapasztalatom nem volt az aktuális partnerem részéről, meg akkor sem, ha nagyon beteg voltam. Minden segítséget megkaptam tőlük.
- Nekem 9 éve van végleges sztómám és minden szuper. Nem értek egyet azzal hogy titokba. Kellene bármit is tartani. Először is fogadd el magad legy pozitív meg ha neha nehez is es olyan emberek fognak korulvenni akik előtt nem kell titkoloznod.
- Már két éve együtt voltam az akkori barátommal (azóta már a férjem), mikor elkezdődtek a tünetek, további 4 év telt el a diagnózisig. Végig mellettem állt, támogatott, ha kellett lelket öntött belém, mindig számíthattam rá. Óriásit nőtt a szememben és úgy mondhattam igent az oltárnál állva, hogy tudtam, hogy tényleg jóban rosszban számíthatok rá. A mi kapcsolatunkat megerősítette. Ismerkedni nem tudom milyen lehet a betegséggel de az biztos, hogy pár évig (időszakosan) rányomta a betegség a bélyegét a bulizásra, mert csak akkor mozdultam ki, ha tudtam, hogy az adott helyen kultúrált a wc és nem kell sort állni.
- Én is szerencsés vagyok párom mellettem áll sokat segít S ha már épp ki vagyok támogat erőt ad! Nem is véletlen hogy idén áprilisban lesz az esküvőnk. 8 éves barátságból alakult ki szerelem s tisztában volt a betegséggel. De én nyíltan beszélek beszéltem róla. S így már el is kerülöm felmerülő kérdéseket s akinek nem tetszik/ tetszett nem is az életem része. Tapasztalatom szerint nyíltan kell kezelni, tisztázni mi is amiben szenvedsz s lesz olyan aki úgy szeret ahogy vagy.
- Nehéz egy kapcsolat ezzel vagy e nélkül is. Beszélni kell róla h megértse a másik és h tudjon együtt gondolkodni. Nekem nagyon megértő kedvesem van, de azért néha látom, hogy nehéz neki az én betegséggel megküzdni.
- Kell hozzá egy megértő partner ez tény, különben eléggé rá tudja nyomni a bélyegét a kapcsolatra, de a megfelelő embert kell megtalálni és annál ez nem fog problémát jelenteni
- A vőlegényem maximálisan mellettem van, nem is kívánhatnék jobb társat!
- En kórházban voltam mikor márciusban megismertem a párom, aki szeptember óta már a férjem... azóta az egészségi állapotom is sokat javult, köszönhető Neki
- Nekem is maximálisan támogató a férjem. Meg kell találni a megfelelő társat, biztos nem könnyű. És szerintem nem szabad titkolni a betegséget. Nekem sokkal inkább saját magamnak van lelkiismeretfurdalásom ha én nem tudok elmenni egy programra a hasmenés miatt a gyerekekkel, vagy nyaraláskor nem mindig tudunk öneledten kirándulni. Mi 21 éve vagyunk házasok. A támogatás és megértés mellett azért azt is el kell mondani, hogy azért ennyi év házasság alatt kb. kétszer volt olyan helyzet amikor láttam hogy zavarta hogy én már megint szarul vagyok és mondta is.
- Azért látványos ahogy szinte csak nők írnak pozitív tapasztalatokat...
- Elnézve az ismeretségi körömet, nagyon nehéz amúgy is párt találni, még egészségesen is. De biztos mindenkinek megvan a párja valahol
- Igen, ezt én is észrevettem.
- Augusztus óta tudom mi a bajom. Amióta a szteroidos kezelés volt és kb 20 kg van rajtam én csak negatív látok a kapcsolatomban. A gyerekeim apját látom ahogy egyre inkább nem elfogadó.. szóval lehet sok nőnek pozitív az egész.. de ez nem feltétlen van így.
- Igen, mi férfiak elég szemétt módon vagyunk kódolva. Ha a külső megváltozik mindjárt más a hozzáállásunk a másikhöz.

- Boldogsággal, szerencsével és tünet mentes időszakokkal kívánok Mindekinek boldog új évet! 🥰🍀.
Örömmel olvasom hogy Nektek ilyen megértő és segítőkész párok van. 😊
Ilyenkor jön rá az ember igazán hogy kinek is fontos 😊
Sajnos Nekem a betegség miatt ment tönkre a kapcsolatom több mint fél éve. Sajnos nem igen számíthattam rá és idővel kiderült, hogy miként állt hozzám és a betegségemhez!
Pedig többször beszéltem vele a betegségről, de valahogy nem értette meg. Így jobbnak láttam, ha külön megyünk és hát azóta nyugodtabb vagyok!
- Támogatom Viktor hozzászólását, titkold, ameddig lehet. Mert ha a randin elsütöd, hogy Crohnos vagy, akkor rádnéz és megkérdi a : -Mi az a króm-betegség? - Gyulladásos bélbetegség -feleled. Következmény, fejvesztve elmenekül. Egy esetben ne titkold, ha a csajnak szintén van valami betegsége, amit bizalmasan megoszt veled.
- Szerintem nem lehet ennyire általánosítani. Én sose titkoltam. Az előző két párom is elfogadta és igazán negatív tapasztalatom se volt ismerkedésekkor.
- Az ilyenek jobb is ha fejvesztve menekülnek. Lehet hogy eltitkolod. És ha történik más? Bármilyen nehézség az életben? Akkor is fejvesztve elmenekül, ahelyett hogy támogasson?
- Hát azért "kegyesnek vélt hazugsággal" kezdeni egy kapcsolatot elég necces. Na abból már tuti semmi jó nem származik. Nem beszélve arról, hogy majd mikor már megkedveled a másikat és szembesíted a betegséggeddel, aki ezt nem érti meg, milyen szar lesz ha faképnél hagy.
- Igen, ő sem úgy mutatkozik be, hogy pl: "Kis Gizi vagyok és cukorbeteg". - nekem sem imponálna, sorry.
Ehhez túl kell lenni az első 100 napon, ki kell alakulnia bizalomnak és látnia kell, hogy egyébként rendben vagy.
Sajnos a mai világban annyira konzumidióta mindenki és annyira el torzulva az értékrendje, hogy még egészségesen is bitang nehéz ismerkedni ha nem a dupla Y kromoszómás rosszfű, vagy latin sármőr, vagy az öreg Vajna vagy. 😊 bocsánat, nekem ilyen tapasztalataim vannak.
Örülök, hogy a legtöbb kommentelőnek összejött.
- mondjuk én se a legelső randin avattam be, de a második, harmadik körül biztos rá lehet terelni a témát. Amelyik fél meg se próbál nyitni, hogy meg ismerjen ilyennek azzal úgy se lehet hosszú távra tervezni. Szerintem
- ez igaz, nagyon nehéz párt találni, látom a környezetemben, a saját családomban hogy még egészséges embernek sem könnyű. Kicsit túl nagyok az elvárások is 😊. Na én se azt mondom hogy az első randin kell így bemutatkozni, de azért jobb időben még.
- egyébként szerintem marha nehéz titkolni, főleg ha épp aktív. magamból kiindulva. ezt nem ehetsz, azt nem mersz enni, mittudomén valahova nem mersz elmenni hosszabb ideig mert nincs wc, stb...
- Hogy első 100 napon? És addig meg kizárólag sötétben és vastag pólóban szexelni? 😊 (nehogy meglássa a sztómát!)
- nekem nincs sztómám, de ha szemfüles a csajszi, akkor a diétát, a gyógyszereszedést, meg a budiügyeket is kifigyelheti. Begyűjti az infókat, aztán jól megkeveri, majd a 100 nap végén rádborítja, hogy szerinte másik nőd is van.
- Nekem ilyen gond nem volt, vagy csak én vagyok olyan típus hogy olyan nőkkel jött eddig össze akik megértőek voltak. Bár ki tudja, amióta sztómám van és egyéb lepukkanás, még nem csajoztam. (párom volt végigcsinálta velem, őt egyáltalán nem zavarta, sőt inkább érdekelte már az elejétől fogva, aztán később teljesen más okokból mentünk szét. De a betegségnek ebben nem volt szerepe).
- Szerintem is jobb őszintének lenni, en mindig az elején tisztáztam a dolgot mivel akinek nem tetszik az minék maradjon mellettem
- A rengeteg szélhez volt nehéz hozzá szoknia páromnak, de megszokta 😊 4 éve együtt 2 éve össze költöztünk.
- Igen, a fing nehéz ügy. Mondjuk amikor a királylány először alszik nálad, te meg éjjel 2-kor settenkedsz ki a konyhába fingani egy jót, mert már nem bírod tartani.

- Vagy amikor spontán megmozdulsz de nem szorítod mert úgy se kell és már ki is csusszant, óránként 3x
- Egyszer jártam úgy, hogy hajnalban elengedtem az addig gyűjtöttet, mire az akkori barátnőm felült mellettem, hogy: "Te is hallottad? Mi volt ez?"
- Én nagyon gátlásos vagyok ilyen téren. 3 évig kijártam a fürdőbe fingani, amikor együtt voltunk. xD Aztán meguntam és leb@sztam hogy ő sosem fingik (mostmár férjem) 😊 Azóta direkt megnyomja hogy hangja legyen és jókat röhögünk. Na azóta én is merek pukizni előtte.
- Én úgy érzem megtaláltam az igazit! Nem pláza picca, oda vagyunk egymásért. 1 éves sztomával tabuk nélkül...
- Haat a férjem maximalisan mellettem van, hulyen hangzik, de onnan is tudtam hogy o az igazi, amikor hanytam es o nem undorodva nezett ram, hanem kerdezte hogy hogyan tudna segiteni (ennek mar 5 eve)
- Ha a csaj is IBD-s vagy egyéb más betegsége van ,ami manapság sajnos egyre gyakoribb talán egyszerűbb a "sztori"
- Tegnap 6 vagy 7 lány társaságában tölthettem volna a szilvesztert, ha nem aktív a betegség.
- Ki tudja mit csináltak volna veled
- Egy beülő helyen szerintem durva pohár csörgésben lett volna részem éjfélkor.
- Az ismerkedés részéről nem tudok, az még előttem van... 😊 Előző párom volt az eddigi leghosszabb kapcsolatomban (6,5 év), mellette 3x műtöttem (ideiglenes és végleges sztomával), már beteg voltam mikor összejöttünk. Nem a betegség miatt szakított velem...az ismerkedés részéről még nem tudok nyilatkozni, de szerintem nem lesz gond. A titkolózás meg szerintem is f...ság, onnantól nem őszinte a kapcsolat és kb semmi értelme. 😊 Plusz próbálj eltitkolni egy sztomát... x
- Nekem első barátomnál problémát jelentett otthagytam mikor a legrosszabb állapotban voltam és kórházba kerültem.. ehhez megértő együttérző partner kell.. utána való barátom szinten Crohnos volt de vele se működött.. így nem gondolom hogy az segítene a dolgon.. mostani páromnak a testvére Crohnos így tisztában volt milyen ez, nem kellett magyarázni és mióta megismertem nyugalmi időszakba is kerültem pedig előtte 3 évig aktív volt és a medrolt se tudtam elhagyni de végre az is sikerült, mivel támogat és így vele biztonságba tudom érezni magam
- Nagyon sokat jelent, ha elfogadja és támogat, mert a stabil lelki háttér egyenes út a javulás felé. Nekem is akkor volt mélyponton a kapcsolatom előtt bekerültem először a kórházba, biztos rá is nyomta a bélyegét az állapotom, szerintem közre játszott abban, hogy hónapokkal később vége lett. Egy megértő partnerrel viszont minden könnyebb, a Te példád mutatja, hogy a betegség is egyszerűbb.
- 3 hónapja voltunk kb. együtt, amikor kezdődött. Volt, hogy összefostam magam előtte, hogy hónapokig nem tudtunk szexelni normálisan, hogy nem volt kedvem semmihez, csak feküdni, akkor feküdt velem. Átutazta miattam az országot, hogy velem lehessen a műtétkor és a kemó alatt is. Soha egy rossz szava nem volt ❤️. Sosem titkoltam volna el előle akkor sem, ha már meglett volna a betegség előtte.. 2 hét múlva leszünk 4 évesek
- Az a legnehezebb mikor a szexre is rányomja a bélyegét, de persze minden része nehéz. Ehhez egy igazán megértő társ kell. Ez nálunk pl probléma volt, ha nem is lett kimondva konkrétan. Még sokszor ennyi évet nektek!
- sosem hittem, hogy ilyen írok egyszer, de: kibaszott ritka az ilyesmi. és mindig is az volt. én is ezzel a betegséggel értékelek át sokmindent és sokmindenkit. kitartás:*
- Az én férjem nagyon türelmes mellettem van és elfogad, az aktív időszakokban néha felidegesít a túlzott pozitív gondolataival pl : ne legyen betegségtudatod!! Stb ami amúgy tök jó hogy ilyen 😊 de amikor az ember depis nehéz ... szóval az exem viszont nem fogta felhogx ezt pl nem lehet elkapni... meg amikor kórházban voltam felhívott az apja hogy egy ilyen selejt nő ne szüljön az ő egészséges fiának mert ők még gyógyszert se szednek soha semmire. És nem akarom ugye látni a gyerekeket hogy egész életében egy nyomorult lesz! A mostani apósom és a család teljes mértékben elfogad az első perctől szóval hál isten vannak normális emberek és nem szabad hagyni hogy az ember önértékelést a béka feneké alá nyomják mert velem ez volt! Igenis van olyan aki ezt teljes mértékben elfogadja tehát fel a fejjel!

- 100% szerintem sajnálatból jönnek össze velem a nők én betegségem előtt izmos sportos fiú voltam most kb átlagos és azt vetem észre barátnőim akik elhagynak eldobnak mind izmosabb fiúval jönnek össze
- Amikor kiderült a CU 23 évvel ezelőtt, akkor egy ideig nagyon támogató volt a barátom és a családja, de amikor kiderült a számukra, hogy ez nem gyógyítható betegség, igyekeztek rábeszélni a fiukat, hogy keressen magának valaki mást, mert biztosan nem lehet majd gyerekem. Természetesen 2 év és sok bánat után szakítottunk.
Sokáig rányomta a bélyegét életemnek erre a részére a betegség, mivel akkoriban nem volt ennyi féle gyógyszer sem.
Azán találkoztam azzal a férfivel, aki most a férjem.
Az volt az első, hogy őszintén elmondtam neki, hogy mi a helyzet. Nem bánta, utána nézett a betegségemnek, és úgy gondolta, hogy ez nem akadály. Azóta már van egy gyönyörű 6 éves kisfiunk is, aki makka egészséges.
Szóval, aki komolyan gondolja veled, az melletted is marad.
- Amikor kiderült a CU 23 évvel ezelőtt, akkor egy ideig nagyon támogató volt a barátom és a családja, de amikor kiderült a számukra, hogy ez nem gyógyítható betegség, igyekeztek rábeszélni a fiukat, hogy keressen magának valaki mást, mert biztosan nem lehet majd gyerekem. Természetesen 2 év és sok bánat után szakítottunk.
Sokáig rányomta a bélyegét életemnek erre a részére a betegség, mivel akkoriban nem volt ennyi féle gyógyszer sem.
Azán találkoztam azzal a férfivel, aki most a férjem.
Az volt az első, hogy őszintén elmondtam neki, hogy mi a helyzet. Nem bánta, utána nézett a betegségemnek, és úgy gondolta, hogy ez nem akadály. Azóta már van egy gyönyörű 6 éves kisfiunk is, aki makka egészséges.
Szóval, aki komolyan gondolja veled, az melletted is marad.
- Nekem mikor 2012ben kiderült az akkori párom elhagyott, azóta volt egy pár és senkit nem zavart 😊 szerintem őszintén kell róla beszélni
- Tudom, hogy nagyon szerencsés ember vagyok. Már beteg voltam (igaz nem colitis, csak pajzsmirigy) mikor megismertem a volt feleségemet. 25 évig éltünk együtt közbe jött pikkelysömör, diab és aztán a colitis. Már nem igazán volt jó a kapcsolatunk (nem a betegségem miatt) mikor nagyon le robbantam és 1 évig a kórház lakója lettem. Neki teljesen természetes volt, hogy ugyan úgy gondoskodik rólam mintha még mindig minden a legnagyobb rendben lenne. Aztán persze elváltunk. 15 éve ismertem meg a jelenlegi páromat aki szerencsére teljesen egészséges. Talán a második találkozásunk alkalmával mindent el mondtam a betegségeimről és mint az eltelt idő mutatja nagyon jól tettem.
- Én nagyon szerencsés ember vagyok. 2009-ben derült ki a betegségem.
- Nálunk nem hogy eltávolodtunk volna egymástól még szorosabb lett a kapcsolatunk.
- Titkold, ameddig tudod..nem elfogadóak az emberek.
- Hülyeség titkolni, előbb utóbb úgyis kiderül.. jobb az elején elmondani és tisztázni a dolgot, akinek meg nem tetszik akkor bye-bye
- Ne titkold! Ha tényleg bejössz neki így is elfogad, ha nem akkor nem baj ha elveszíted! Ági.
- Nem kell az első randin szerintem ezzel letamadni a csajt de azért az első három randi alkalmával egy kicsit mikor személyesebb téma van akkor be lehet dobni mikor már bizalmibbva dolog. Szerintem !:)
- El kell nekik magyarázni, hogy pontosan mivel jár ez a betegség!
Amikor azt mondták szótát raknak a párommal még szorosabb lett a kapcsolatunk és mellettem állt, a siker történet az volt hogy végül erre nem volt szükség sőt 13. Án várhatóan megszületik a kislányunk, ezt többször meg is osztottam veletek,
Szóval titkolni nem szabad, sőt beszélni kell róla, és ne aggódj, a tolerancia nagyon fontos, az igazi melletted fog állni és támogatni fog!
Egyáltalán ne érezd magad e miatt alacsonyabb rendűnek, mert épp ellenkezőleg! Fogadd el magad, csak így tud más is elfogadni!!!
- Crohn betegségem van, a páromnak colitis, aki már a vőlegényem. 😊 Megértjük egymást gondját, hiszen tudjuk miről beszél a másik. 😊 Elfogadjuk, és segítjük egymást a nehéz időkben.